

Z. i. kan óók het begrip „agglomération” nog door den beugel; echter met dien verstande, dat de afstandskwestie bij den uitvoerder der wet, in het belang eener vlugge geneesmiddelvoorziening, als beoordeelingsfactor heeft mee te tellen.

Wat de apothekers willen, is dus vrij vertaald: de erkenning in de wetgevingen, dat zij de aangewezen arts-nij-voorzieners zijn; en dat anderen (artsen) slechts in geval van *noodzaak* hun functie mogen overnemen.

Deze noodzaak bestaat en zal wel altijd blijven bestaan in plattelandsgemeenten met één arts. Daar is voor een pharmaceut geen bestaansbodem. En dus komt er geen apotheker. Maar in plaatsen met 3, 4 tot 5 dokters, die allen een apotheek houden, behoort het dispenseerrecht der artsen geen levensprivilege van hen te blijven, wanneer een apotheker er zijn kunst en zijn wetenschap wil komen uitoefenen. Overal in het leven moet de klein-bevoegde, de nood-bevoegde, het veld ruimen voor den vol-bevoegde, wanneer deze zich der gemeenschap aanbiedt. Dat is het belang zelf der gemeenschap.

Wanneer de heer KOCH dit niet begrijpt, kan ik hem verder niet helpen. Zijn vraag in al. 3 gesteld is voor mijn begrip zoo krôm, als een reversiebel-gestelde vraag in het *Pharm. Weekbl.* dit waarschijnlijk voor . . . . het zijne zou wezen.

Hilversum, 8 October 1913.

R. FEENSTRA,
apotheker.

AANTEEKENINGEN OVER PATIËNTEN.

Een zaak van groot belang is het maken van korte aantekeningen over iederen patiënt. Nu is dit gemakkelijk te beginnen, maar — moeilijk vol te houden. Op het spreekuur, voor zijn bureau zittend, is het vrij eenvoudig, al houden de vele onbeduidende gevallen er de lust om aantekeningen maken met moeite in. Buitenshuis echter wordt de zaak lastiger, waarschijnlijk om verschillende redenen. Hoe het ook zij, herhaaldelijk met moed begonnen, betrap ik mij zelf (en ik hoorde van verscheidene collega's, wien het juist zoo ging) telkens op staking der aantekeningen. Voor een groot deel ligt dit m. i. aan de manier, waarop het aangepakt wordt. Het doel van dit schrijven is dan ook, de collega's, die gelukkiger zijn dan ik en hun aantekeningen hebben volgehouden, te verzoeken, hun manier van opteekenen, de inrichting der ziektegeschiedenisjes, den drukker-uitgever eventueel, enz. mede te deelen in dit *Tijdschrift*. Op mijn dank en naar ik vermoed op dien van velen kunnen zij rekenen.

Velp, 9 October 1913.

DJ. P. TEENSTRA.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Staatsbegrooting voor 1914 (vervolg).

Onder hoofdstuk VI, departement van marine, is voor subsidiën ten behoeve van studenten in de geneeskunde en premieën aan artsen bij opleiding en benoeming tot officier van gezondheid bij de zeemacht f 57400.— uitgetrokken, dat is f 11400.— meer dan voor 1913. Dit houdt verband, behalve met het vermoedelijk in 1914 uit te betalen bedrag aan premieën en collegegelden, met het voornemen om in dat jaar acht studenten en één burgerarts aan te nemen voor opleiding en aanstelling tot officier van gezondheid. Het marinehospitaal te Willemsoord draagt den stempel van ouderdom en vereischt in vele opzichten, vooral uit een hygiënisch oogpunt dringend verbetering. Onderzocht is, welke meer dan gewone voorzieningen dat gebouw zouden